

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. VII. De occultanda gratia, sub humilitatis custodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

sed IESVS mecum erit, tamquam bel-
lator fortis, & tu stabis confusus.
Malo mori, & omnem pœnam subire,
quàm tibi consentire. Tace & obmu-
tesce, non audiam te ampliùs, licet plu-
res mihi moliris molestias. Dominus
illuminatio mea & salus mea, quem ti-
mebo? Si consistant aduersum me ca-
stra, non timebit cor meum. Dominus
adiutor meus, & redemptor meus.

Pf. 26.

Pf. 26.

& 1.

Tim. 6.

5 Certa tamquam miles bonus: &
si interdum ex fragilitate corruis, re-
sume vires fortiores prioribus, confi-
dens de ampliori gratia mea: & multũ
præcaue, à vana complacentia & su-
perbia. Propter hoc multi in errorem
ducuntur, & in cæcitatem panè incu-
rabilem quandoque labuntur. Sit ti-
bi in cautelam, & perpetuam humili-
tatem, ruina hac superborum, de se
stultè præsumentium.

C A P. VII.

*De occultanda gratia, sub humili-
tatis custodia.*

FILI, utiliùs est tibi & securiùs,
deuotionis gratiam abicondere,
nec

nec in altum te efferre, nec multum inde loqui, neque multum ponderare: sed magis temetipsum despiciere, & tamquam indigno datam timere. Non est huic affectioni tenaciùs inhærendum, quæ citiùs potest mutari in contrarium. Cogita in gratia, quàm miser & inops esse soles sine gratia. Nec est in eo tantùm spiritualis vitæ profectus, cùm consolationis habueris gratiam: sed quum humiliter, & abnegatè, patienterque tuleris eius subtractionem: ita, quòd tunc ab orationis studio non torpeas, nec reliqua opera tua ex usu facienda, omnino dilabi permittas: sed sicut melius potueris & intellexeris, libenter quod in te est, facias: nec propter ariditatem, seu anxietatem mentis quam sentis, te totaliter negligas.

2 Multi enim sunt, qui cùm non benè eis successerit, statim impatientes fiunt aut desides. Nō enim semper est in potestate hominis via eius, sed Dei est dare, & consolari, quando vult, & quantum vult, & cui vult, sicut sibi placuerit, & non amplius. Quidam incauti, propter deuotionis gratiam, seipfos

*Iere. 10.
& Ro. 9*

seipfos destruxerunt: quia plus agere voluerunt, quàm potuerunt, non penſantes ſuæ paruitatis menſuram, ſed magis cordis affectû ſequentes, quàm rationis iudicium. Et quia maiora præſumpſerunt, quàm Deo placitum fuit, idcirco gratiam citò perdiderunt.

Iſai. 14. Facti ſunt inopes, & viles relictî, qui in cælum poſuerunt nidum ſibi: vt humiliati & depauperati, diſcant non in alis ſuis volare, ſed ſub pennis meis ſperare. Qui adhuc noui ſunt, & imperiti, in via Domini, niſi conſilio diſcretorum ſe regant, faciliter decipi poſſunt & elidi.

3 Quod ſi ſuum ſentire magis ſequi, quàm aliis exercitatis credere volunt, erit eis periculoſus exitus, ſi tamen retrahi à proprio conceptu noluerint. Rarò ſibiipſis ſapientes, ab aliis regi humiliter patiuntur. Melius eſt, ſapere modicum cum humilitate, & parua intelligentia, quàm magni ſcientiarum theſauri, cum vana complacentia. Melius eſt tibi minus habere, quàm nihil, unde poſſes ſuperbire. Non ſatis diſcretè agit, qui ſe totum lætitiæ tradit, obliuſcens
priti-

Pſ. 115
16.

pristinæ inopiæ suæ, & casti timoris Domini, qui timet gratiam oblatam amittere. Nec etiam satis virtuosè sapit, qui tempore aduersitatis, & cuiusque grauitatis, nimis desperatè se gerit, & minùs fidenter de me quàm oportet, recogitat ac sentit.

4 Qui tempore pacis, nimis securus esse voluerit: sæpè tempore belli, nimis deiectus & formidolosus reperiatur. Si scires semper humilis & modicus in te permanere, nec non spiritum tuum benè moderare & regere, non incideres tam citò in periculum, & offensam. Consilium bonum est, vt feruoris spiritu concepto, mediteris, quid futurum sit abscedente lumine. Quod dum contigerit, recoga, & denuò lucem posse reuerti, quam ad cautelam tibi, mihi autem ad gloriam, ad tempus subtraxi. *1 Thes 5. Job 7.*

5 Vtilior est sæpè talis probatio, quàm si semper prospera, pro tua haberes voluntate. Nam merita non sunt ex hoc existimanda, si quis plures visiones aut consolationes habeat; vel si peritus sit in Scripturis, aut in altiori ponatur gradu: sed si vera

F fue-

fuerit humilitate fundatus, & diuina
 charitate repletus: si Dei honorem
 purè & integrè semper quærat: si se-
 ipsum nihil reputet, & in veritate
 Ps. 83. despiciat, atque ab aliis etiam despici
 & humiliari magis gaudeat, quàm
 honorari.

CAP. VIII.

*De vili æstimatione sui ipsius,
 in oculis Dei.*

Gen. 18. **L**OQV AR ad Dominum meum,
 cum sim puluis & cinis? Si me
 amplius reputauero, ecce tu stas con-
 tra me: & dicunt testimonium verum
 iniquitates meæ, nec possum contra-
 dicere. Si autem me vilificauero, &
 ad nihilum redegero, & ab omni pro-
 pria reputatione defecero, atq; (sicut
 sum) puluerisauero, erit mihi propi-
 tia gratia tua, & vicina cordi meo lux
 tua: & omnis æstimatio, quantula-
 cumque minima, in valle nihilitatis
 meæ submergetur, & peribit in eter-
 num. Ibi ostendis me mihi, quid
 sum, quid fui, & quò deueni: quia
 nihil sum, & nesciui. Si mihi ipsi re-
 linquor,